

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
IVAN GRAU, director financer
ORIOL GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
LEANDRE BASANTA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**ELS DOS TRIPARTITS I EL
FUTUR ELECTORAL D'ERC**

Ramon Tremosa
i Balcells



Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.cat

AL PEU DEL CANÓ
Itabonana

El congrés d'Esquerra

ERC ja és un partit de més exvotants que votants des del març del 2008. El seu proper congrés hauria d'escatir per què un partit que va créixer tant entre 1999 i 2004, i que fa quatre anys que governa, pot caure en la irrellevància política. ERC fa falta perquè el país faci un nou pas endavant i per això cal que en el seu congrés ERC parli més d'estratègies polítiques que de persones.

A LES ELECCIONS CATALANES DEL 2003 ERC parlava d'equidistància i de govern de "concentració nacional", el principal malson del PSC: de nació de debò només n'hi ha una i els pactes nacionals seriosos els fan només PSOE i PP. ERC té tot el dret a fer un, dos i tres tripartits. Amagant dos cops les seves cartes, però, va incórrer en pràctiques que tant havia denunciat en altres partits i ha generat una bossa gran d'exvotants que se senten profundament estafats, el pitjor que li pot passar a un partit. Si una empresa ven un producte en mal estat genera exclients que li fan propaganda activa en contra; també un partit que defrauda la confiança dipositada genera exvotants que, fins que no canviïn els candidats, ja mai no recuperarà.

A LES ELECCIONS CATALANES DE 2006 ERC va obtenir 21 diputats i va conservar la doble clau, i va resultar menys afectada per l'abstenció dels seus votants que CiU i PSC, que van quedar molt per sota del que esperaven. No és gens clar, per tant, que el no a l'Estatut sigui la causa de tots els mals electorals d'ERC. La sensació que el segon tripartit ja estava cuinat abans de les eleccions ha estat letal i ERC ha tornat a premiar una altra vegada el fals federalisme del PSC i d'ICV, que ja fa 30 anys que dura.

LES RECAPTACIONS DELS GRANS IMPOSTOS i la gestió dels aeroports i dels trens a l'Estat espanyol són exactament les mateixes que les del franquisme, després de cinc legislatures i de dos presidents del PSOE. El PP en només quatre anys va permetre el salt qualitatiu i quantitatiu més gran que s'ha fet mai en finançament autonòmic: començar a participar en l'IVA, el gran impost del futur. Per això el PSOE sempre s'hi havia oposat: establia un perillós precedent per a una futura cessió de l'impost de societats, l'altre gran impost del futur. I el PP també va obrir la porta a la gestió parcial dels ports, sense la qual avui no tindriem Barcelona directament connectada amb els Estats Units per avió, ni tindriem cap esperança davant les mentides de Madrid que no hi ha mercat per al Prat. Sense prometre la lluna, el peix al cove convergent, en solitari, obria camí quan podia amb el PSC votant sovint en contra des de Madrid. Per segon cop, però, el 2006 ERC va tornar a premiar el PSC i ICV, que avui encara no han aportat cap traspàs competencial rellevant ni cap euro més de calaix. ¿Un PSC que fa dos anys titllava ERC de radical i d'immadura i que la va expulsar vergonyosament del govern mereixia tornar a tenir premi?

EL NOU MODEL DE FINANÇAMENT, que el PSC tornarà a votar amb PSOE i PP, difícilment suposarà cap gran salt de recursos. Sense cedir la recaptació de cap gran impost hi haurà més participació virtual en IVA i IRPF, però amb retallada del fons de suficiència per import equivalent. El pressupost de la Generalitat el 2009 difícilment serà més alt que el



LLUÏSA JOVER

“El Pacte del Tinell obligava el PSC a mantenir el seu vot als Parlaments de Madrid i Barcelona però avui a ERC ningú no se'n recorda”

de 2007. La caiguda de recaptacions, supressió i rebaixa de tributs propis (ITP, patrimoni i successions respectivament) pot ser el 2008 d'uns 1.500 milions d'euros respecte al 2007 i de més de 2.000 milions respecte al 2006. I ara a tot això cal sumar-hi la possible supressió demanda per la UE del centim sanitari (171 milions), creat al 2004. Ja veurem si tot plegat serà compensat per l'Estat.

LA 'SOLIDARITAT' ALIMENTA PRINCIPALMENT a l'Espanya meridional despesa corrent. ¿De debò la junta andalusa reduirà ara una part dels seus 250.000 funcionaris (100.000 més que l'Estat a Madrid) i de les seves generoses transferències corrents, gràcies a les quals el PSOE sempre hi guanya, per sa-

tifer els catalans? En aquest context algú d'ERC que vol tripartit fins al 2010 em pregunta com veuria una campanya al carrer d'ERC a la tardor, en contra d'un nou magre finançament: li pregunto si pensen seguir alhora al govern aguantant Montilla dos anys més, quan els 25 diputats del PSC hauran acabat de votar a Madrid l'*statu quo*... No és aquest el quid de la qüestió?

EL SEGON TRIPARTIT MOSTRA MASSA clientelisme (milers de nous funcionaris que no són mestres, metges ni mossos) i engany (federalisme fiscal, aeroports, *papers de Salamanca*, transvasament de l'Ebre, velocitat ambiental a 80 km/hora que amaga necessitat recaptatòria). El Pacte del Tinell obligava el PSC a mantenir el seu vot als Parlaments de Madrid i Barcelona però avui a ERC ningú no se'n recorda. El 2010, i sense avenços clars en l'autogovern, ni Carod, ara ja obertament prosocialista, ni Puigcerócs, que és qui sembla tenir el pacte de sang amb Montilla, no arribaran als quinze diputats. ¿Puigcerócs i el seu entorn no flairaven la magnitud de la patacada electoral? La seva sortida del govern ha arribat massa tard. ¿I quin serà el discurs el 2010? Equidistància? Polítiques socials? Mentre els diners de la flamant llei de dependència no arriben, ambulatoris de Santa Coloma de Gramenet ja concerten visites als pacients... amb 10 dies de retard! (Singerlín). En la diagnosi del mal, si més no, qui més s'hi acosta és el metge Carretero.

Isabel
Olesti



Esriptora

Chalucane és un petit poblat de terra vermella, a Moçambic, habitat majoritàriament per àvies i nens malalts de sida. Els homes van a treballar a les mines de Sud-àfrica i quan tornen contaminen les seves dones amb el virus. Quan les mares moren, les àvies es fan càrrec de les criatures. Fa dos anys, la Isabel Cuesta, llavors mestra del CEIP Parc de la Ciutadella, hi va anar i va quedar impressionada per aquell món i per la feina que fan unes monges en un hospital on faltava de tot. Un cop aquí, la Isabel va explicar el que havia vist a pares i mares de l'escola i la roda va començar a funcionar. Van muntar una festa solidària per recaptar diners i enviar-los directament a les monges, que tenen cura de malalts de sida, tuberculosos, maternitat i en aquest moment organitzen un taller de fusteria per als nois orfes del poblat. La festa va ser un èxit i dissabte que ve, al Convent de Sant Agustí, i durant tot el dia, serà la quarta edició d'aquesta trobada de gent solidària. El grup cada cop és més gran: hi ha involucrada l'AMPA de la Ciutadella, el CEIP Eduard Marquina, artistes i molta gent anònima. Tot-hom treballa de franc i estan contents de la resposta, encara que sigui una gota d'aigua dins d'un mar. No es consideren una ONG, no creuen en els intermediaris i confien en la bona voluntat de la gent. Amb els diners recaptats s'han comprat llits, medicaments i ara fusta per al taller. *Itabonana* vol dir *junts podem* en una de les llengües moçambiqueses. Aquest és el nom que encapçala el projecte d'aquesta gent. No cal dir res més.